

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M.**, nar. X., podnikateľ, bytom S., S., IČO: X., zast. advokátom JUDr. I.Š., S., S., proti žalovanému: **A.**, a.s., D., B., IČO: X., **o zaplatenie sumy 500 400,- Sk (16 610,24 eur) s prísl.**, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. februára 2009 č. k. 5 Cb 441/01-164, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. februára 2009 č. k. 5 Cb 441/01-164 v napadnutej časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 126,40 eur.

Žalovanému trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca sa proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 500 400,- Sk so 17,6% úrokom z omeškania od 17. 11. 2000 do zaplatenia, titulom poistného plnenia z poistnej udalosti – škoda na motorovom vozidle. Nároku sa domáhal z poistnej zmluvy uzavretej dňa 28. januára 1999.

Podaním zo dňa 19. decembra 2008 vzal žalobca žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť a trovy konania nežiadal, navrhol aplikovať ust. § 150 O.s.p.

Žalovaný podaním zo dňa 19. januára 2009 so späťvzatím súhlasil a žiadal priznať trovy konania predstavujúce cestovné náklady 126,40 eur (3 808,-- Sk), pretože podľa neho neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre použitie § 150 O.s.p.

Prvostupňový súd na základe späťvzatia žaloby konanie podľa § 96 ods. 1,2 O.s.p. zastavil.

O trovách konania vo vzťahu k žalobcovi rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., pretože konanie bolo zastavené.

O trovách konania vo vzťahu k žalovanému rozhodol podľa § 150 ods. 1 veta prvá O.s.p., i keď je pravdou, že procesne zastavenie konania zaviniť žalobca. Avšak dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd výnimočne žalovanému trovy konania nepriznal, súd vzhliadol v tom, že žalobca priamo nebol účastníkom dopravnej nehody a informácie o nej získal len z trestného spisu a od svedka N.. V konaní o obnove označil za svedka J., ktorý tvrdil, že v čase dopravnej nehody viedol motorové vozidlo on osobne ako držiteľ vodičského oprávnenia. Podľa čl. 9/I/d zmluvných dojednaní k poisteniu osobných motorových vozidiel, by žalobca nemal právo vo vzťahu k žalovanému na poistné plnenie iba v tom prípade, ak v čase dopravnej nehody motorové vozidlo viedla osoba, ktorá nemá oprávnenie na vedenie motorového vozidla. Obrana žalovaného počas konania spočívala v tom, že v čase nehody motorové vozidlo viedla osoba bez predpísaného oprávnenia. Uvedené dôvody považoval súd za dôvody hodné osobitného zreteľa, preto žalovanému trovy konania nepriznal.

Žalovaný podal proti uzneseniu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 06. marca 2009.

Odvolanie podal podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že má za to, že súd nesprávne právne posúdil skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o trovách žalovaného. Poukázal na znenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého je žalobca účastníkom, ktorý spôsobil následok, že konanie bolo zastavené, preto mal súd žalovanému priznať trovy konania.

K použitiu § 150 O.s.p. uviedol, že uvádzané dôvody, nemôžu byť hodnotené ako dôvody osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Taktiež uviedol, že v priebehu celého konania namietal rovnaké skutočnosti, pre ktoré považoval žalobu za nedôvodnú, nakoľko jednou z podmienok vedenia poisteného motorového vozidla bolo, aby osoba, ktorá vedie motorové vozidlo, mala príslušné oprávnenie na vedenie vozidla v čase poistnej udalosti a toto žalobca nevedel preukázať.

Navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a žalovanému priznať trovy konania vo výške 126,40 eur titulom cestovných nákladov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 146 ods.2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade zastavenia konania sa súd pri rozhodovaní o trovách konania zaoberá najprv tým, či niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Použitie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., predpokladá zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia sa v zmysle uvedeného posudzuje iba podľa procesného výsledku, preto pokiaľ navrhovateľ vezme späť návrh na začatie konania, má sa za to, že zaviniť zastavenie konania.

Predpokladom pre priznanie práva na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., je splnenie oboch ustanovených podmienok, t. j. že návrh bol podaný dôvodne a následne bol vzatý späť pre správanie odporcu.

V danom prípade prvostupňový súd posúdil, že k späťvzatiu žaloby došlo z príčin na strane žalobcu, teda žalobca je účastníkom, ktorý zaviniť, že konanie bolo zastavené, ale pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu k žalovanému aplikoval ust. § 150 O.s.p., nakoľko mal za preukázané, že došlo k splneniu predpokladov podľa uvedeného ustanovenia a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd sa s týmto názorom nestotožnil,

ani s tým, že dôvody uvádzané v odôvodnení uznesenia v tejto časti, sú takými dôvodmi, ako predpokladá ustanovenie § 150 O.s.p.

Odvolací súd prijal záver, že súd mal o trovách konania po späťvzatí žaloby rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., nakoľko konanie bolo zastavené z príčin na strane žalobcu, ktorý vzal návrh späť bez udania dôvodu. Z procesného hľadiska, je preto žalobca účastníkom, ktorý zaviniť zastavenie konania proti žalovanému, ktorému je povinný nahradiť účelne vynaložené trovy konania, ktoré pozostávajú z cestovných nákladov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného uznesenie v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 126,40 eur, ktoré pozostávajú z cestovných nákladov za účasť na pojednávaníach.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne účelne vynaložené trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 26. mája 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková